

Į kokius politinius verpetus pateko Lietuva

Pranešimas skaitytas 2010.11.19 trečiojo amžiaus universiteto politologijos fakultete

Pasaulyje yra trys žmonių rūšys – tie kas žino kas vyksta, tie kurie stebi kaip viskas vyksta ir tie kurie priverčia įvykius vykti! Nikolas Batleris.

Nikolas Miurėjus Batleris (1862-1947) – profesorius, Kolumbijos universiteto prezidentas ir vienas iš „Karnegio Fondo už tarptautinę taiką“ steigėjų. Nuo 1925 iki 1945 metų buvo jo prezidentas. Jis suskirstė žmoniją į tris rūšis.

Pirmoji rūšis tik mato ir žino kas vyksta.

Antroji – stebi įvykius, mato kas vyksta, kodėl vyksta ir kas yra vykdytojai, bet pakeisti ar įtakoti įvykių kaip ir pirmoji rūšis negali.

Pirmos rūšies žmonių devynios galybės. Antros, lyginant su pirmąja, yra labai nedaug.

Trečios – visiškai mažai, bet jie planuoja įvykius ir priverčia juos vykti.

Ką nuveikė „Karnegio Fondas už tarptautinę taiką“? Dar gerokai prieš Austrijos sosto įpėdinio nužudymą Sarajeve JAV kongrese buvo svarstomi „Karnegio Fondo už tarptautinę taiką“ protokolai. Fondo nariai ir kongresmenai svarstė vienintelį dalyką – kaip pakeisti visos tautos gyvenimo būdą. Nutarė vienareikšmiai – jei nori pakeisti visos tautos gyvenimo būdą, tai vienintelė priemonė yra karas. O kadangi fondo strateginis tikslas visuotinė taika, tai buvo nutarta sudaryti tokias sąlygas, kad karas būtų neišvengiamas (vardan būsimos visuotinės taikos po karo).

JAV prezidentas Vudro Vilsonas ėmė nutarimą vykdyti. Jis savo diplomatams išskėlė užduotį nepraleisti istorinio šanso ir sukurti naują pasaulio tvarką. Ta tvarka turėjo būti kuriama sukeliant didįjį karą ir iš jo išėjus nugalėtoju primesti savo valią visam pasauliui. Kaip žinome, karas įvyko – tai pirmasis pasaulinis karas. JAV į karą įstojo kai abi kariaujančios pusės jau buvo savo jėgas išsekvojusios. Įvyko kaip toje patarlėje – „du pešasi – trečias laimi“. Po karo iš tiesų kuriant naują tvarką JAV griežė pirmuoju smuiku.

Šitaip yra kuriami įvykiai. Juos kuria tokie politikos šulai kaip Batleris ir panašūs į jį, o istorijoje po to rašoma, kad karą sukėlė serbų studentas nušovęs sosto įpėdinį. Studentas buvo masonas ir nušovė todėl, kad masonų ložė taip nutarė. O masonai valdo Amerikos vyriausybę nuo pat JAV įkūrimo pirmos dienos.

Pradėjau iš tolo. O dabar apie šiuos laikus.

Dabar, kaip ir seniau, pasaulio įvykius kuria vienetai žmonių – politikos šulai. Vienas tokių veikėjų yra Čarlzas Frimenas. Jis yra kompanijos „Projects Internacional“ prezidentas, „JAV Artimųjų Rytų politikos komisijos“ pirmininkas ir vienas iš „Amerikos – Kinijos politikos fondo“ pirmininkų, t.y. specializuojasi tose srityse, kurios Amerikai rūpi labiausiai. Frimenas – Amerikos diplomatinės tarnybos veteranas ir turi didelę tarnybos žvalgyboje patirtį. Č.Frimenas sako:

„Prasminga yra priminti ko mes laukiame iš sąjungininkų ir strateginių partnerių Europoje, Azijoje, Artimuose Rytuose, Vidurinėje Azijoje ir kitur. Sąjungininkai duoda mums karines bazes ir padeda didinti JAV įtaką už mūsų šalies ribų. Jie prisijungia prie mūsų kariaujamų karų, pavyzdžiui Kuveite, Afganistane ir dalijasi su mumis tų karų išlaidas. Jie padeda mums verbuoti į koaliciją naujus narius. Jie apmoka bazių kūrimo išlaidas, perka joms reikalingą įrangą ir jas išlaiko. Dėl to labai sumažėja iš tų bazių, iš sąjungininko teritorijos, mūsų kariaujamų karų karo išlaidos. Jie moka grynaisiais pinigais už mūsų jiems tiekiamus ginklus.“

Č.Frimeno kalba atspausdinta internetiniame laikraštyje www.perevodika.ru/articles/16504.html. Pacitavau tik nedidelę jos dalį, t.y. tą ką jis vadina Amerikos sąjungininkais.

Kitas toks pats politikos šulas priverčiantis įvykius vykdyti yra Maiklas Makfolas (Michael Anthony McFaul). Dabar ponas M.Makfolas yra vyriausiasis JAV prezidento patarėjas nacionalinio saugumo srityje, JAV nacionalinės saugumo tarybos Rusijos ir Eurazijos skyriaus direktorius. M.Makfolas yra demokratų partijos politinės tarybos narys ir drauge su keliais kitais tokiais pačiais kaip jis sukūrė naują demokratų partijos Amerikos užsienio politikos strategiją.

Strategija beveik niekuo nesiskiria nuo neokonservatorių vykdytos (Dž.Bušo vyriausybė), o kai kuriais atvejais M.Makfolas ir k^o dar didesni vanagai už neokonservatorius. Jis ne tik valdininkas, bet ir mokslininkas. M.Makfolas yra Stenfordo universiteto politologijos centro profesorius; specializuojasi demokratijos platinimo srityje; aktyviai dirba „Karnegio Fonde už tarptautinę taiką“. 2009 metais JAV ir Rusijos prezidentai įsteigė pilietinės visuomenės darbo grupę, kurios vadovu paskyrė M.Makfolą. Jis nuolatos susitikinėja su Rusijos žmogaus teisių gynėjais, t.y. faktiškai jiems vadovauja.

Štai kas Rusijoje kuria pilietinę visuomenę. M.Makfolas parašė veikalą „Laisvės doktrina“, kuriame įrodo, kad demokratijos platinimo per prievartą ir kryžiaus karų su terorizmu būtinybę, o taip pat agituoja už tai, kad JAV nieko nepaisydamos (nei JTO,

nei kitų valstybių, nei savo piliečių) turi teisę pulti ir bausti bet kurią pasaulio valstybę. Kai kuriuos „Laisvės doktrinos“ teiginius naudojo ir neokonservatorius Dž. Bušas. M.Makfolas yra mažiau pakantus neliberaliems režimams nei neokonservatoriai. Pagal jį neliberalius režimus galima sunaikinti jėga, o galutinis JAV tikslas visų pasaulio valstybių režimų liberalizacija ir visi liberalizuoti režimai turi klusniai vykdyti Amerikos valią. Anot M.Makfolo, tik taip JAV gali išlaikyti viešpatavimą pasaulyje. „Laisvės doktrinoje“ skelbiami principai:

- *individuali žmogaus laisvė užsienio šalyse yra svarbiausias dalykas ko turi siekti JAV užsienio politika* (savaime suprantama, kad individuali žmogaus laisvė turi būti suprantama taip kaip reikalauja JAV);
- *laisvės platinimas pirmiausia reikalauja sustabdyti, o po to ir sunaikinti priešingas jai jėgas – ar tai būtų asmenys, ar organizacijos, ar valstybių vyriausybės* (Reikia priminti, kad kas yra laisvė nustato tik JAV. Primenu, kad JAV konstitucija kol kas dar draudžia žudyti kitų valstybių vyriausybių narius. Nors tai nesutrukdė pakarti Sadamą Huseiną ir kitus Irako vyriausybės narius.);
- *šitaip suprantant laisvės platinimą visa politika susideda iš dviejų dalių – pirma visų nedemokratų naikinimas* (kas yra demokratas nustato tik JAV) *ir antra demokratių institutų kūrimas visose šalyse pagal JAV modelį;*
- *kai kuriais atvejais reikia priversti priimti liberalias laisves, o tik po to demokratizuoti;*
- *JAV yra vienintelė ir unikali valstybė atsakinga už demokratizaciją, tame tarpe ir už prievartinę. Reiganas ir kiti prezidentai buvo neteisūs, nes demokratizavo ir liberalizavo ne visas šalis kur JAV pakeitė režimus;*
- *valstybių ir tautinių valstybių nepriklausomybė nėra jokia vertybė. Jas galima naikinti – svarbu, kad būtų įvestos ir išlaikytos liberaliosios laisvės. Jos yra svarbesnės už tautų nepriklausomybę;*
- *galutinis JAV politikos tikslas yra demokratių valstybių sąjungos apimančios visą pasaulį sukūrimas* (savaime suprantama – šiai sąjungai vadovaus „vienintelė ir unikali valstybė atsakinga už demokratizaciją“).

Citatos iš „Laisvės doktrinos“ parašytos kursyvu. Skliausteliuose mano paaiškinimas.

Demokratijos platinimas, anot M.Makfolo, yra pagrindinė JAV užduotis, nes tik taip Amerika gali išsaugoti viešpatavimą pasaulyje. M.Makfolas sako: „*Ne visi Amerikos sąjungininkai demokratijos, bet visos demokratijos – JAV sąjungininkai.*“

Pavyzdžiui Artimuosiuose Rytuose JAV sąjungininkai yra visos monarchijos, kur nėra jokio liberalizmo – tai Saudo Arabija, Jordanija, Kuveitas, Bachreinas, Jungtiniai Arabų Emiratai, Omanas, o visos respublikos – Egiptas, Sirija, Libanas, Iranas, Turkija (Turkija, nors ir NATO narė ir nors JAV reikalavo, neleido Amerikai naudoti savo

teritorijos kare prieš Iraką, taip pat nestojo ir į antiirakinę koaliciją), Sudanas, Jemenas nėra Amerikos sąjungininkai.

M.Makfolo politikos principai ir apie jo politinę veiklą yra atspausdinta laikraštyje www.perevodika.ru/articles/16496.html . Pacitavau tik svarbiausius dalykus.

Oficialiai mes esame JAV sąjungininkai ir Lietuvos kariuomenė dalyvauja visuose Amerikos kariaujamuose karuose. Dėl to aš ir citavau Č.Frimeną ir M.Makfolą kad būtų aišku kas yra sąjungininkas ir kas yra demokratizacija pagal JAV supratimą. Dabar trumpai juos apibendrinamas rašau ką turi daryti JAV sąjungininkas, ko JAV iš jo reikalauja. JAV sąjungininkai privalo:

- 1) Savo žemėje įsteigti, pastatyti, įrengti, aprūpinti ir duoti Amerikai nemokamai naudotis karines bazes;
 - 2) Už savo pinigus ginkluoti ir siųsti savo kariuomenę į Amerikos kariaujamus karus. Sąjungininkai privalo daryti viską, kad Amerikai karai kainuotų pigiau;
 - 3) Duoti pagalbą Amerikos okupuotiems ir sugriautiems kraštams atkurti. Pagalbą privalo duoti savaimė suprantama iš savo lėšų;
 - 4) Sąjungininkai privalo padėti Amerikai verbuoti naujus sąjungininkus ir didinti JAV įtaką už JAV ribų, t.y. turi giedoti tokią giesmę kaip JAV diriguoja;
 - 5) Sąjungininkai privalo įsileisti į savo šalį JAV kariuomenę ir leisti jai iš savo šalies pulti kitas šalis;
 - 6) Sąjungininkai privalo pirkti ginklus iš JAV ir jiems mokėti grynais pinigais. Ginklus gamintis patiems negalima, nes ginklų gamyba ir prekyba duoda milžiniškus pelnus, o tai yra Amerikos privilegija ar monopolija – suprask kaip nori;
 - 7) Valstybės nepriklausomybė (tautinės irgi) nėra jokia vertybė. Ją Amerika turi teisę sunaikinti kada tik panorėjusi;
 - 8) Amerika turi teisę žudyti jos diktatui besipriešinančių valstybių vadovus ir vyriausybių narius. Taip pat turi teisę žudyti asmenis ne JAV piliečius ir jų organizacijas už tai, kad jie mano kitaip nei to reikalauja JAV vyriausybė;
 - 9) Kas yra laisvė ir demokratija išimtinę teisę turi nustatyti tik JAV vyriausybė;
 - 10) JAV turi teisę visą pasaulį suvartyti į „*demokratinių valstybių sąjungą*“.
- Niekas neturi teisės tam pasipriešinti, nes tai nedemokratiška.

JAV sąjungininkai besąlygiškai privalo padėti Amerikai vykdyti visus 10 punktų. JAV vyriausybė save pastatė į Dievo vietą, nes prisiėmė sau išimtinę teisę visame pasaulyje spręsti kas yra gėris ir blogis.

O ką sąjungininkai gauna iš JAV? Ogi visiškai ničnieko!!! Esame JAV sąjungininkai. Siunčiame savo karis į Iraką, Afganistaną, Jugoslaviją ir į visokias kitokias misijas, o Irako naftą užvaldė Amerikos monopolijos ir visus kitus gamtos turtus užkariautose šalyse valdo Amerikos bendrovės. Užkariautose šalyse amerikiečiai vaidina tokį vaidinimą: 1) pastato marionetinę vyriausybę; 2) marionetinė vyriausybė

skelbia tarptautinį konkursą, kurio nugalėtojas gaus teisę eksploatuoti naftos ir kitų iškasenų telkinius; 3) konkursas vyksta labai „sąžiningai“ – laimi geriausią techniką ir technologijas turinčios ir taip pat turinčios didžiausią kapitalą bendrovės, o tokios yra JAV bendrovės. Konkurso laimėtojas savaime suprantama žinomas dar prieš skelbiant konkursą. Seniau užkariautojai užkariauto krašto turtus pasisavindavo be jokių vaidinimų. Vaidinimas reikalingas tam, kad būtų sudaryta regimybė, jog turtai padalinami labai sąžiningai, nors viskas eina į „vienus vartus“.

Mes nors ir sąjungininkai, bet negavome ir negausime ničnieko. Taip pat nieko negauna ir kiti sąjungininkai. Ką gavo Saudo Arabija, Jordanija...? Tą patį ką ir mes. Mes turime tik išlaidas ir nuostolius, ir silpniname savo šalį, ir tuo pačiu stipriname Ameriką. Kas čia per santykiai? Seniau tokie santykiai buvo feodalinėje visuomenėje tarp siuzereno ir vasalų. Nieko naujo neišgalvojo ir šitie ponai Č.Frimenas ir M.Makfolas. Jie tik vietoj sąvokos „vasalas“ naudoja sąvoką „sąjungininkas“. Visi 10 punktų šimtaprocentinai apibūdina siuzereno ir jo vasalų santykius. Bet tada senais laikais nebuvo tokios vaidybos. Jei šalis priklauso nuo kitos, tai tiesiai ir buvo sakoma – ji yra vasalas, o dabar jankiai vaidina, veidmainiauja ir sukeičia sąvokas vietomis. Sąjungininkai visais laikais dalinasi ir nuostolius ir pelną – čia ir yra bet kokios sąjungos ir esmė, ir prasmė. O kai vienas gauna tik naudą, o kiti tik nuostolius, tai yra ne sąjunga, o siuzereno ir vasalų santykiai.

O kas vyksta pačioje Lietuvoje? Prieš dvidešimt metų Lietuva buvo pramoninė valstybė, o dabar įvykdžius visas demokratines ir liberalias reformas tapo bedarbių šalimi. Gamyklos beveik visos sunaikintos, sugriautos, paverstos importinio šlamšto sandėliais. Visur vien importas. O reformos sumanytos ne Lietuvoje – jų autorystė priklauso Tarptautiniam Valiutos Fondui (TVF), Briuseliui ir Vašingtonui.

Primenu.

Tokios pat reformos pagal investicinius čekius (vaučerius) buvo daromos Rusijoje ir kitose pokomunistinėse šalyse. Iš kur tokia vienybė? Vienybė yra todėl, kad centras iš kur jos buvo paleistos yra vienas!!! Įvykdžius reformas visur, ne tik Lietuvoje, vien tik suirutė ir ūkio griovimas. Kam tokios reformos tuomet reikalingos? Kartoju – reformų sumanytojai TVF, Briuselis ir Vašingtonas.

TVF veikloje dalyvauja daug valstybių. Visos turi po tam tikrą kiekį akcijų, panašiai kaip akcinėje bendrovėje. Tačiau liūto dalį akcijų turi JAV vyriausybė, nes akcijos skirstomos tokia proporcija kiek kas yra pinigų įdėjęs, o JAV indėlis didžiausias. Taigi balsuojant ir priimant sprendimus TVF visada lemiamą svorį turi JAV vyriausybės balsas. Faktiškai TVF yra JAV vyriausybės įrankis. Tai kodėl tuomet JAV tiesiai

nesako, kad to ar kito reikalauja būtent JAV, o ne kažkoks beasmenis TVF? Todėl, kad jankiai veidmainiauja ir slepiasi už TVF, t.y. už tarptautinės organizacijos ir bendruomenės pečių. Kas yra Briuselis ir ES? Pravartu priminti, kad beveik visi ES nariai yra ir NATO nariai ir jų žemėje stovi JAV kariuomenė – taigi jie yra JAV sąjungininkai, t.y. **vasalai**.

Štai viskas ir susiveda – visos reformos eina iš Vašingtono. Kam tokios reformos reikalingos ir kam jos naudingos? Kodėl jos būtent tokios, o ne kitokios? Reformos didžiulę naudą duoda visų pirma JAV ir jų vasalui ES, nes sunaikinus gamybą visoje buvusioje socialistinėje Rytų Europoje ir buvusioje TSRS visoms Vakarų pramoninėms valstybėms, t.y. JAV ir jos vasalui ES, visas buvęs socialistinis lageris tapo eksporto rinka. Jie iš reformų laimėjo daug, nes dabar įsigijo didžiulę rinką savo prekių eksportui, ir neturi šioje rinkoje jokios konkurencijos. Seniau dėl eksporto rinkų kariavo, grobė kolonijas ir taip kūrė savo prekės rinkas. O dabar apsiėjo be karo – privertė įvykdyti reformas tokias kokių jiems reikėjo.

Maždaug prieš penkiolika metų visi kas važinėjo į Vokietiją parvažiavę visada sakydavo, kad tos pačios prekės Vokietijoje markėmis kainuoja tiek pat kaip pas mus litais. O viena markė tuomet kainavo beveik tris litus. Kodėl taip pigiai, beveik tris kartus pigiau negu pas save, vakariečiai savo prekes pas mus pardavinėjo? Iš kur toks kapitalistų dosnumas? Taip buvo daroma, kad mūsų gamintojai negalėtų parduoti savo prekių ir bankrutuotų, nes vakarietiškos tokios pačios prekės buvo pardavinėjamos pigiau negu lietuviškų prekių savikaina (pavyzdžiui „Akmenės cementas“ negalėjo savo produkcijos parduoti nes cementą žymiai pigiau ir netgi pigiau nei Akmenės savikaina pardavinėjo „Skansen“).

Tuomet mūsų politikai, visi be išimties, kalbėjo, kad lietuviai nemoka gaminti, nemoka dirbti, todėl ir prekės mūsų brangesnės už vakarietiškas. Bet juk prekės gaminamos iš tų pačių žaliavų ir pas mus ir Vakaruose. Mūsų darbininkai už tokį patį darbą gaudavo dešimtis kartų mažesnius atlyginimus, o prekės vakariečių vis tiek tris kartus pigesnės. O kaip yra dabar? Dabar jau seniai visos gamyklos bankrutavusios, visa jų įranga parduota į metalo laužą, o patalpos paverstos vakarietiško šlamšto sandėliais ir parduotuvėmis.

Tai dabar tos pačios vakarietiškos prekės pas mus kainuoja porą kartų brangiau negu Vakaruose. Kodėl taip yra? Todėl, kad pas mus nieko negamina ir mes dabar esame priversti viską pirkti iš vakariečių. Mes tapome vakariečių eksporto rinka. Reformos pasiekė tą, ką ir turėjo pasiekti. Akivaizdu, kad tada vakariečiai masiškai dempingavo. Dempingas (angliškai numetimas) yra ekonominė sąvoka.

Dempingas aiškinamas taip – „tai prekių pardavimas užsienio rinkose mažesnėmis už vidaus rinkos kainas, mažesnėmis už gamybos kaštus. Užsienio rinkose dempinguojama visada siekiant sugriauti, sunaikinti vietos gamintojus, o juos sunaikinus įgyti tame krašte monopolį ir tada įgijus monopolį kainas padidinti kelis ar keliasdešimt kartų“. Va tuomet, užkėlus kainas, gaunamas milžiniškas pelnas.

Dempingas yra apiplėšinėjimo būdas. Lordas Broghemas 18 amžiuje Anglijos parlamentui pasiūlė, kad pradedant prekių eksportą į kokią nors šalį pradžioje labai apsimokėtų prekių kainas nuleisti tiek, kad jos būtų mažesnės už tų prekių gamybos savikainą toje šalyje. O kad Anglijos gamintojai dėl tokios prekybos nenukentėtų ir jiems apsimokėtų gaminti pasiūlė, kad vyriausybė eksportuotojams nuostolius atlygintų. Taip atsirado dotacijos.

Anglijos parlamentas pritarė Broghemo projektui ir Anglija pradėjo kituose kraštuose dempinguoti, t.y. plėšikauti. Kai JAV iškovojo nepriklausomybę, Anglija pradėjo masiškai dempinguoti JAV vidaus rinkoje. Kai JAV šitą pastebėjo ir pradėjo dempingą drausti, Anglija pradėjo organizuoti savo prekių kontrabandą į JAV. Prieidavo iki ginkluotų susidūrimų, bet JAV niekaip negalėjo įveikti Anglijos dempingo. JAV atsigavo ir nugalėjo Anglijos dempingą tik kai Europoje kilo Napoleono karai. Tuomet Anglija buvo ne juokais išsigandusi ir visas jėgas skyrė karams Europoje. JAV per tą laiką spėjo susitvarkyti taip, kad po karo anglai jau neįstengė nei dempinguoti, nei kontrabandos įvežti į Ameriką. Tuomet prasidėjo didelis pramonės augimas Amerikoje.

Anglai dempingavo ne tik Amerikoje, bet ir visame pasaulyje ir iš to susikrovė didžiulius turtus. Dabar šiais laikais dempingą naudoja visos pramoninės šalys prieš taip vadinamą trečiąjį pasaulį arba dar kitaip sakoma prieš besivystančias šalis. Vienu žodžiu prieš buvusias kolonijas. Prisiminkime eksporto dotacijas.

Kai Lietuva tapo nepriklausoma ES dotavo visas eksportuojamas į Lietuvą prekes. Taigi, griuvus komunizmui Vakarų pramoninės šalys dempingą panaudojo ir prieš buvusias socialistines ir komunistines šalis. Prieš Lietuvą irgi. Kai Lietuvoje buvo sunaikinta gamyba, uždarytos ir sugriautos gamyklos, nereikalingi tapo ir darbininkai. Dėl to kilo masinis nedarbas ir skurdas. Žmonės priversti gelbėtis nuo bado mirties masiškai pradėjo važiuoti ieškotis pragyvenimo šaltinio į Vakarų Europos pramonines šalis.

Emigracijos mastai tiesiog katastrofiški. Kas bus kai visas jaunimas išvažiuos, o seniai išmirs? Ne veltui jau dabar kai kas pranašauja, kad iki 2050-ųjų lietuvių neliks. Šitaip Lietuva nebuvo sugriauta, sunaikinta per jokių karus, o demokratai ir liberalai sugebėjo sugriauti ir be karo. Bet kodėl tokios reformos yra įmanomos įvykdyti? Kodėl vyriausybės (ne tik Lietuvos, bet ir visų buvusių socialistinių ir komunistinių šalių)

leidžia tokiems dalykams vykti? Ar jie visi akli ir nieko nemato? Atsakymas į šiuos klausimus yra labai paprastas.

Londono ekonomikos mokykla teigia, kad liberalios vyriausybės reikalingos ne Didžiąjai Britanijai ir ne kitoms ES pramoninėms valstybėms ir ne JAV, o toms šalims, kurias pramoninės valstybės nori apiplėšti. D.Britanijoje, JAV ir kitose pramoninėse valstybėse vyriausybės yra stiprios – jų pareiga ir vienas pagrindinių rūpesčių yra rinkos reguliavimas. Pas juos nėra jokių laisvųjų rinkų – rinkos yra reguliuojamos, o už dempingą ir monopolio siekimą labai griežtai baudžiama.

Neseniai Amerikoje „Mikrosoft“ kompanija už antimonopolinių įstatymų pažeidimą sumokėjo kelis milijardus dolerių baudą ir buvo priversta suskaidyti įmonę į kelias nepriklausomas dalis taip, kad tos dalys negalėtų turėti monopolio ar į jį pretenduoti. Dažnai girdime, kad JAV vyriausybė uždraudė savo šalies gamintojams pardavinėti savo gaminius vienai ar kitai šaliai, kad uždraudė savo šalies bankams skolinti pinigus kokios nors valstybės įmonėms ar piliečiams, kad uždraudė kokios nors šalies prekes pardavinėti Amerikoje. Už draudimų nepaisymą labai griežtai baudžiama. Kas tai yra? Ar tai „laisvoji rinka“? Ir aklas gali matyti, kad rinka Amerikoje yra griežtai vyriausybės reguliuojama.

Taip pat yra ir Europos Sąjungoje. Londono ekonomikos mokykla teigia, kad D.Britanija ir kitos pramoninės valstybės žūt būt privalo besivystančiose ir kitose trečiojo pasaulio valstybėse į valdžią atvesti liberalias vyriausybes, kurias jie dar vadina minimaliomis vyriausybėmis. Liberalių ar minimalių vyriausybių pagrindinė užduotis yra nesikišti į ekonomiką, nebandyti reguliuoti rinkos. Jos privalo savo šalyje įvesti laisvąją rinką, t.y. į rinkos ir prekybos santykius visiškai nesikišti ir leisti vakariečiams dempinguoti, o po to leisti vakariečiams turėti visokiausius monopolius, kokių tik jie nori.

Štai kodėl ponas M.Makfolas labai kategoriškai reikalauja, kad JAV vyriausybė bet kokiomis priemonėmis siektų liberalizuoti visų pasaulio valstybių vyriausybes ir, kad prieš nenorinčius liberalizuotis, naudotų karinę jėgą arba žudytų vyriausybių narius, politinius ir visuomenės veikėjus vien tik dėl to, kad jie nenori leisti, kad jų tėvynė būtų apiplėšta.

O Lietuvoje kuo toliau tuo liberalesnės vyriausybės stojasi prie valdžios vairo. Šalies ūkis rieda žemyn. Žmonės masiškai palieka tėvynę. Pasakysiu paprastą pavyzdį kaip dabar vykdomas dempingas prieš Lietuvą. Visoje Europos Sąjungoje žemdirbiai gauna išmokas už pasėlius. Žemdirbių pajamos susideda iš dviejų dalių – vieną dalį gauna pardavę produkciją, kita dalis yra ES mokamos išmokos už pasėlius. Lietuvos

žemdirbiai gauna tris kartus mažesnes išmokas, o produkciją parduoda panašiomis ar mažesnėmis kainomis nei jų kolegos iš senosios ES (tos kuri buvo iki jai išsiplečiant į Rytų Europą). Lietuviai gauna mažesnes pajamas už tą patį darbą, tai ir naujos našios technikos nelabai įperka ir samdomiems darbininkams yra priversti mokėti daug kartų mažesnius atlyginimus.

Mūsų žemdirbiai gauna mažesnes pajamas, o produkciją visi ES nariai gali pardavinėti be jokių kliūčių visoje ES. Mūsų žemdirbiai pastatyti į žymiai blogesnes sąlygas. Atsilikimas garantuotas. O kodėl taip yra? Kodėl Lietuvos žemdirbiai pastatyti į tokias nelygias sąlygas? Todėl, kad tokią sutartį pasirašė Lietuvos vyriausybė, prezidentas ir ją patvirtino seimas. Tokia yra stojimo į ES sutartis – taip joje parašyta, kad lietuviai pinigų negaus.

O kas tą sutartį skaitė?

Tuo metu, kai vyriausybė ir prezidentas pasirašinėjo sutartį ir ją ratifikavo (patvirtino) seimas ji nebuvo išversta į lietuvių kalbą, buvo surašyta angliškai, o vyriausybės vadovas ir prezidentas anglų kalbos nemokėjo. Visą sutarties tekstą sudaro kelios dešimtys tūkstančių puslapių. Tokios apimties teksto išversti nebuvo laiko, o angliškai nemokėjo. Pasirašė neskaite. Seimo nariai irgi už ją balsavo jos neskaite. Balsavo taip todėl, kad taip reikia.

Tai ko dabar norėti? Jei kas dabar pareikalautų sulyginti Lietuvos žemdirbiams mokamas išmokas su jų kolegų Vakaruose gaunamomis ir išlyginti ūkininkavimo sąlygas, vakariečiai iš karto pirštu durtų į sutartį ir sakytų – va patys taip pasirašėte, reikėjo tada sakyti. Turime – sutartyje įrašyta, kad vakariečiai turi teisę dempinguoti Lietuvos žemės ūkį. Štai ką reiškia liberalios (anot Londono ekonomikos mokyklos „minimalios“) vyriausybės. Liberalai (visų veislių) ir visi „laisvosios rinkos“, kurios Vakaruose nė su žiburiu nerasi, gynėjai ir propaguotojai klusniai vykdo ir pasirašinėja viską ko tik pareikalauja jų šeimininkai ir viršininkai iš Vašingtono ir Briuselio.

Ne veltui juk jie parvažiavę iš Vakarų visada giriasi – „*gavome namų užduočių*“, „*vykdome namų užduotis*“. Tokias kalbas iš mūsų politikų esame girdėję šimtus kartų. Tokias kalbas transliuoja radijas televizija rašo laikraščiai. Mūsų politikai didžiuojasi, kad gauna namų užduotis, kad jas vykdo. Štai ir turime – užduotis įvykdė ir Lietuva tapo bedarbių šalimi.

Iš kitos pusės žiūrint, viršininkas yra ne tas kas vaidina viršininką nors ir vadintųsi premjeru, prezidentu ar seimo dauguma, o viršininkas yra tas, kurio įsakymai vykdomi. Taigi mūsų šaliai tik vykdo namų užduotis, o jas jiems duoda Briuselis ir Vašingtonas. Kas yra viršininkas ir kas tarnas gerai matyti.

Imkime Zoknių karinę aviacijos bazę. Šiaulių merija ir verslininkai daug kartų mėgino joje įrengti „laisvąją ekonomikos zoną“, krovininės aviacijos oro uostą ir dar įvairių projektų siūlė, tačiau nė viena vyriausybė neleido šiauliečiams ničnieko daryti, o kai „įstojome“ į NATO vyriausybė skyrė pinigų, suremontavo apgriuvusią bazę, įrengė viską ko reikalavo NATO ir atidavė nemokamai naudotis. Visi NATO nariai yra JAV vasalai, taigi faktiškai Zoknių aviacijos bazę nemokamai naudotis gavo JAV, t.y. taip, kaip ir sako Č.Frimenas.

Bazė buvo reikalinga Amerikai, todėl visos vyriausybės neleido šiauliečiams ką nors joje daryti, o paskui, kai atėjo laikas, mūsų vyriausybė už mūsų pinigus suremontavo, įrengė ir atidavė nemokamai naudotis ir dabar dar ją išlaiko. Kodėl taip vyriausybės darė ir daro? Jos vykdo ir vykdo namų užduotis. Jei Amerikai prireiks, tai iš Zoknių kils lėktuvai ir skris bombarduoti kurį nors mūsų kaimyną. Kaimynai gali smogti atgal. Amerikos gal ir nepasieks kaimynų atsakas, o už ką žus lietuviai? Tai va toks yra NATO saugumas.

Va dabar TVF (suprask Vašingtonas) reikalauja, kad Lietuvoje būtų privatizuojamos komunalinės įmonės, t.y. vandentiekis, šilumos ūkis, šiukšlių išvežimas ir kitos. Kokios bus pasekmės? Pasekmės aiškios – kai Vilniuje A.Zuokas privatizavo šilumos ūkį, šiluma vilniečiams pabrango 2-3 kartus. Dabar už šildymą mokame brangiau nei mūsų šiaurės kaimynai švedai ir suomiai, nors pas juos žiemos šaltesnės. Švedai ir suomiai neprivatizuoja šilumos ūkio. Jį pas juos valdo savivaldybės. Privatizuos vandentiekį – bus ir su vandeniu tas pats. Ar išsimokėsime, kai visą komunalinį ūkį perims privatininkai?

Dabar didelę dalį Lietuvos biudžeto sudaro ES pagalba ir sanglaudos fondo duodami pinigai. Ir tai biudžete labai trūksta pinigų, todėl didinami mokesčiai. Valdžios atstovai giriasi, kad ES mums labai padeda, duoda daug pinigų. Aišku sugriovė ūkį tai dabar duoda daug pinigų, kad valdininkai turėtų iš ko sau atlyginimus susimokėti ir nesistengtų ūkio kurti ir žmones įdarbinti. O kas bus kai pinigų neduos? O taip gali atsitikti. Tada mūsų liberali-minimali valdžia klaupsis ant kelių prieš Briuselį ir vykdys kiekvieną jo užgaidą. Ir aklas gali matyti – visas valdymas eina per pinigus. Briuselis duoda pinigų ir taip nusiperka visą mūsų vyriausybę ir prezidentą ir seimą. Visi nupirkti. Jie turi pinigų, yra viskuo patenkinti, o liaudis tegu eina po velnių. Ji reikalinga tik tam, kad per rinkimus pabalsuotų už jų partijas. Ar yra iš ko rinktis? Kol kas visos partijos kiek jų buvo pasirodo yra nupirktos. ***Mes savo kailiu esame patyrę komunizmą. O dabar mums kailį lupa liberalizmas. Ar ištersime?***

Tai sąjungininkai jie (Briuselis ir Vašingtonas) mums ar ne sąjungininkai? Kartoju – dar nė karto per jokių karų Lietuva nebuvo taip sugriauta, sunaikinta kaip kad dabar

sugriovė mūsų šalį Briuselio ir Vašingtono mums primestos reformos. Stalinas trėmė lietuvius į Sibirą, bet nors ir labai žiauriai elgėsi, ištrėmė daug mažiau žmonių negu dabar išvijo iš Lietuvos mums primestų reformų vykdymas. Tai ar po to, kai mūsų tariami sąjungininkai taip pasidarbavo Lietuvoje, mes ir toliau juos dar vadinsime sąjungininkais?

Didžiausia kova pasaulyje šiais laikais vyksta ekonomikoje. Senosios pramoninės valstybės iš visų jėgų stengiasi buvusioms kolonijoms ir kitiems pramoninės gamybos neturintiems kraštams neleisti sukurti pramonės, nes gamyba sukuria viską ko žmonėms reikia, kad jie gerai, turtingai ir laisvai gyventų. Senosios pramoninės šalys nori išlaikyti gamybos monopolį. Dėl to jos veikia vieningai. Prieš dvidešimt metų Lietuva buvo pramoninė valstybė. Dabar, įvykdžius reformas, pramonės beveik neliko. Jau dvidešimt metų kai pagrindinį mūsų mes kasdien pralaimime. Įmonės vis užsidarinėja ir užsidarinėja. Darbininkai į užsienį važiuoja ir važiuoja. Šitoje kovoje išgyvens tik tie, kas sugebės susikurti pramonę, visi kiti anksčiau ar vėliau bus sunaikinti arba taps juodadarbiais pramoninėse šalyse. Kito kelio nėra.

Pranas Valickas

Sarmatai